

Lời Nguyễn Cầu

Kính Dâng Hai Bà

Kìa trông:
 Vàng nguyệt bạch
 Vàng vặc lưng trời
 Tỏa ánh trắng
 Nhà trên cây cỏ biếc biếc
 Rừng rung lá nhấp nhô điệp điệp
 Biển vươn mình, cuộn cuộn sóng xô đi...

Đấy hồn Trưng Nữ
 Lộng lẫy uy nghi
 Đấy hồn quân Nam
 Hàng hàng, lớp lớp
 Thế quân mạnh, nhanh như lằn chớp
 Gió ào ào, thành lũy cũng lung lay
 Xác quân thù: lá úa tả tơi bay
 Tàn dư địch chạy...
 Nẻo Bắc phương biên biệt.

Ôi Trưng Nữ!
 Hai vầng trăng diễm tuyệt!
 Trên tầng cao, soi sáng khắp năm châu
 Dấu Mê linh hằn khắc tận tim sâu
 Từng con cháu Lạc Hồng ngoài vạn dặm
 Gương ái quốc sử vàng ghi nét đậm
 Chí quật cường bia đá vẫn đề danh.

Ai có nghe... ?
 Vẳng vẳng suốt đêm thanh

Lời nước gọi...
 Trong tiếng mưa xầm xập
 Lòng náo nức dần thân dồn dập
 Dạ bồi bồi, thương xót nước điều linh
 Bao anh hùng liệt nữ đã hy sinh
 Đòi ta trả nợ nước ngay,
 Không đợi!

Ôi Trưng Nữ!
 Anh linh cao vời vợi!
 Xin khai sáng cho đàn con mê muội
 Xin luyện tôi cho lũ cháu uơng hèn
 Xin độ trì người anh kiệt vùng lên
 Phá xiềng xích
 An dân
 Cứu nước
 Dựng trang sử ngát thơm ngày trước
 Diễm tô nền văn hóa bốn nghìn năm
 Đánh tan đi làn mây xám tối tăm
 Cho em bé thấy tương lai chói lợi
 Cho vợ hiền khỏi nuôi chồng tù tội
 Cho người người ngửa mặt nhìn lên
 Hãnh diện, tự hào nòi giống Rồng Tiên
 Của một thời ngang tàng dòng Lạc Việt.

Ôi Trưng Nữ!
 Hai vầng trăng diễm tuyệt!
 Người bên con trên ngàn vạn nẻo đường
 Chấn đở thành, thung lũng, đồi nương...
 Suốt bốn mùa Xuân, Thu, Đông, Hạ
 Trăng hải ngoại, trăng quê nhà sáng tỏa
 Khắp nơi nơi tấm gọi ánh hào quang:
 Loài giun để tiêu tan
 Giống sài lang biến thể
 Chúng con từ chân trời góc bể
 Kéo nhau về nương đất Mẹ Việt Nam.
 Dưới vầng trăng sáng mệnh mang
 Muôn người dân Việt hân hoan hát rằng:
 "Từ nay biển lặng, trời quang
 "Tự do
 "Độc lập
 "Công bằng
 "Ám no".

TRƯƠNG ANH THỤY

(Trích nhật báo Người Việt, April 16, 1993)